

Arrest

nr. 112.443 van 22 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 juni 2013 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U kwam u op 31 maart 2009 in België aan. Op 2 april 2009 verklaarde u zich voor de eerste maal vluchteling.

Tijdens uw eerste asielaanvraag verklaarde u de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Hazara van origine te zijn. U bent geboren op 4/3/1372 (Afghaanse kalender, 25 mei 1993) in het dorp Akheshme Sofla in het district Khoram [wa] Sarbagh van de provincie Samangan. Toen u vijf jaar oud was, verhuisde uw gezin naar Isfahan (Iran) waar u de volgende negen jaar woonde. In 1380 (ca 2001) werd uw vader door de Iraanse overheid naar Afghanistan gerepatriëerd. Hij keerde terug naar Samangan,

waar een oude vete met uw oom Z. over de familiegronden nieuw leven werd ingeblazen. Uw vader belde het gezin op om de eigendomsdocumenten op te sturen maar werd kort nadien vermoord. Enkele maanden na de dood van uw vader kwam uw oom Z. uw gezin opzoeken in Isfahan. Hij trachtte de eigendomsdocumenten in handen te krijgen maar zag zich door uw moeder gedwarsboemd. In 1381 of 1382 (2002 of 2003) overleed uw oudere broer door verdrinking. Zelf werd u aangevallen en verwond eind 1384 (begin 2006) door een familielid van Z. Een tweede maal werd u in de vijfde maand van 1386 (23 juli – 22 augustus 2007) aangevallen. In de zesde of zevende maand van 1387 (23 augustus – 22 oktober 2008) verliet u met uw gezin Iran om naar Europa te komen. Terwijl de rest van uw gezin in Pakistan werd gearresteerd, vluchtte u naar België.

Uw eerste asielaanvraag werd op 14 juli 2010 door het Commissariaat-generaal afgewezen.

Uw tweede asielaanvraag van 26 mei 2011 werd niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken.

U verklaarde zich een derde maal vluchteling op 23 december 2011. Als nieuwe elementen in uw derde asielaanvraag brengt u talrijke wijzigingen aan in uw identiteit en asielrelaas. Zo verklaart u dat u niet geboren bent in Afghanistan maar op 4/3/1368 (Afghaanse kalender, 25 mei 1989) in Isfahan, Iran. U behaalde uw eindexamen in 1387 (2008). Toen u acht à negen jaar oud was (1997-1998), werd u betrappt door T., een verwant, bij het stelen van geld uit de zak van uw vader. In ruil voor zijn zwijgen nam hij u mee en verkrachtte hij u. Het misbruik hield enkele jaren aan, tot u zich in de nasleep van het overlijden van uw broer tegen T. verzette. Daarop stuurde T. zijn vriend G. N. naar u.

G. N. verlangde het zelfde seksuele contact als T. met u had, hetgeen u weigerde. Daarop raakte u verzeild in een gevecht met G. N. Omwille van de opgelopen verwondingen diende uw moeder een klacht in tegen G. N. Hij werd veroordeeld tot een geldboete en een

gevangenisstraf. Na de dood van uw broer keerde uw vader na een verblijf van zo'n twee jaar in Afghanistan (volgend op zijn repatriëring in 1380) naar Isfahan terug. Uw familie was niet op de hoogte van het misbruik. Omstreeks 1386 (2007) verspreidden T. en G. N. het gerucht dat ze seks met u hadden gehad en dat u aids had. Door het gerucht raakte u geïsoleerd en greep u naar drugs en alcohol. Nadat u uw school afwerkte, vroeg uw broer u om Iran te verlaten omdat u een schandvlek voor de familie was die de kansen van uw broer en zussen op een huwelijk kelderde. Uw broer betaalde uw reis. U verliet Iran in de vijfde maand van 1387 (Perzische kalender, 1 juni – 21 juli 2008).

Op 10 mei 2012 werd u door het Commissariaat-generaal de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. In haar arrest van 24 januari 2013 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van het Commissariaat-generaal omdat de neergelegde verblijfstitels onvoldoende onderzocht werden.

Ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag legt u twee verblijfsvergunningen, een taskara, vier diploma's, een schoolrapport, een medisch attest, vier foto's, een vonnis, een begrafenis toestemming en een schrijven van het Belgisch comité voor hulp aan vluchtelingen (BCHV) neer.

B. Motivering

Na beoordeling van de verblijfstitels te samen met de eerdere bevindingen uit de gehoren op het Commissariaat-generaal, dient besloten te worden dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie geloofwaardig te maken of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zoals gevraagd in het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 24 januari 2013 werden beide verblijfsvergunningen vertaald en werd nagegaan of deze types verblijfskaarten verkregen werden ten gevolge van een vluchtelingenstatus in Iran. De vertalingen maken duidelijk dat het gaat om tijdelijke verblijfsvergunningen. Zoals blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie werden de neergelegde tijdelijke verblijfskaarten verkregen in het kader van verschillende registratierondes van de Afghanen in Iran. Bij deze registratierondes werden de criteria van de Conventie van Genève niet gehanteerd. De neergelegde verblijfsvergunningen werden bijgevolg niet verkregen op basis van een vluchtelingenstatus in de zin van de Conventie van Genève.

Bovenstaande vaststellingen aangaande de verblijfsvergunningen van u en uw moeder wijzigen de eerdere vaststellingen van het Commissariaat-generaal betreffende uw nood aan bescherming ten aanzien van uw land van nationaliteit Afghanistan niet.

Uw eerste asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal afwezen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielmotieven en omdat Samangan, uw regio van afkomst, destijds niet werd beschouwd als gebukt gaand onder een gewapend conflict met een reëel risico voor burgers op ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld. De nieuwe elementen die u aanbrengt in uw derde asielaanvraag kunnen de initiële beoordeling van uw nood aan bescherming niet wijzigen.

Allereerst dient opgemerkt te worden dat u de problematiek die u in uw tweede asielaanvraag aanhaalt tijdens uw eerste aanvraag geheel onvermeld liet. Dat u plots een geheel nieuw asielrelaas te berde brengt, roept de nodige vraagtekens op. Als verklaring voor het niet vermelden van het misbruik waardoor u Iran verliet, wijst u naar uw verlegenheid over het thema. Dat u het misbruik dat u meegemaakt zou hebben onvermeld liet, kan gezien het pijnlijke karakter van de problemen en het taboe dat er in de Afghaanse gemeenschap op rust, eventueel begrepen worden. U deed echter meer dan het louter weglaten van het misbruik. U stelde zich als minderjarige voor, gaf een andere geboorteplaats en zelfs geboorteland op, verzweeg de scholing die u genoot, verzong de dood van uw vader, stelde uw familiesituatie foutief voor, verdraaide uw werkactiviteiten in Iran, loog over de sponsor van uw reis tot België en legde valse verklaringen af over uw reisweg en uw contacten met uw familie in Iran vanuit België. Deze verregaande vorm van fraude roept ernstige vraagtekens op bij uw algemene geloofwaardig en maakt dat niet zomaar geloof kan worden gehecht aan de verklaringen die u heden aflegt. Naast de cruciale bedrieglijke verklaringen over uw identiteit en uw levenssituatie, verzong u tijdens de eerste asielaanvraag bovendien een asielrelaas dat u bouwde rond dezelfde gebeurtenissen en documenten die u tijdens uw derde asielaanvraag aanhaalt. U liet niet enkel een deel van het asielrelaas waarover u zich schaamde weg, u manipuleerde doelbewust uw identiteit en levensomstandigheden in Iran en bereidde een verhaal voor met de bedoeling de Belgische asielinstanties te misleiden in de beoordeling van uw nood aan bescherming (CGVS p.2-4). Hoewel u tijdens uw derde asielaanvraag bekent dat het grootste deel van het asielrelaas dat u vertelde

tijdens uw eerste asielrelaas op leugens gebaseerd is, houdt u vast aan dezelfde problematiek als vrees bij terugkeer naar Afghanistan. U blijft immers beweren dat een grondtwist met uw oom uw terugkeer naar Samangan verhindert. Niet alleen schaadt het gegeven dat u nu aangeeft dat het grootste deel van de eerder voorgestelde asielmotieven op verzinnsels berust de algemene geloofwaardigheid van de grondtwist, ook blijkt u over de kern van het conflict waartoe u uw asielrelaas nu beperkt zo goed als onwetend. In de beslissing van het Commissariaat-generaal die volgde op uw eerste asielaanvraag werd reeds betoogd dat uw kennis van het grondconflict ernstig te kort schoot. Dat uw terugkeervrees ten opzichte van Afghanistan mede op basis van deze vaststelling als bedrieglijk bestempeld werd, heeft u er niet toe aangezet er informatie over in te winnen bij uw familie. Nochtans staat uw familie, zo blijkt uit de documenten die zij ter beschikking stelden, welwillend tegenover uw asielaanvraag en heeft u vanuit België contacten met hen. Dat u stelt dat u noch vanuit Iran, noch vanuit België naar Afghanistan kon en kan terugkeren omwille van een grondtwist met uw oom ziet zich allerminst bevestigd in uw verklaringen over dit conflict (CGVS p.4,7). Integendeel, uw onwetendheid en zelfs uw desinteresse in de problematiek die uw terugkeer naar Afghanistan zou verhinderen, ondermijnt volledig uw asielmotieven.

Dat u niet in de mogelijkheid bent terug te keren naar Samangan omwille van de grondtwist zoals u beweert, kan derhalve niet volgehouden worden.

Ook de argumentatie van het BCHV dat uw terugkeer naar Afghanistan onmogelijk gemaakt wordt door afwezigheid van een netwerk, wordt gezien de bedrieglijkheid van tal van cruciale gegevens die u aanbrengt, aldus in vraag gesteld. Dat u in Afghanistan niet over een netwerk zou beschikken, wordt ook door uw beschrijving van het verblijf van uw vader in Afghanistan tussen 1380 en 1382 sterk betwijfeld.

Hoewel u van 1382 tot 1387 in gezinsverband met uw vader samenleefde heeft u totaal geen weet van hoe uw vader deze jaren in Afghanistan doorbracht. U weet niet waar hij verbleef, hoe hij overleefde of hoe hij geld bijeen vergaarde om zijn terugkeer naar Iran te financieren (CGVS p.2,3,4,7). Dat u zich opnieuw geheel onwetend verklaart over het verblijf van uw vader in Afghanistan, hetgeen u voor uzelf niet mogelijk acht, roept vele vragen op. Het sterkt de eerdere opmerkingen dat u bij terugkeer naar Afghanistan wel degelijk over een netwerk kunt beschikken.

Naast het eigendomsconflict in Samangan werpt u tijdens uw derde asielaanvraag ook het misbruik dat u gekend zou hebben in Iran op als vluchtmotief. Daarbij dient allereerst opgemerkt dat u zelf geen gewag maakt van dit deel van uw asielmotieven als reden tot het vrezes van vervolging volgens de Conventie van Genève of van ernstige schade volgens de definitie van de subsidiaire bescherming bij terugkeer naar Afghanistan. Bovendien dienen er ongeloofwaardigheden opgemerkt te worden in uw relaas die afbreuk doen aan uw voorstelling van het misbruik en haar gevolgen. Zo is het opvallend dat uw beschrijving van de gevolgen van het verspreid raken van de geruchten van T. en G. N. niet overeenkomen met het leven dat u leidde in Iran. U schetst doorheen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en het rapport van het BCHV een beeld van haast totaal isolement. U zou nog nauwelijks buitenshuis gekomen zijn. Uw familie, zo zegt u, keerde zich stilzwijgend van u af. Helemaal

geïsoleerd en zonder een plaats waar u terecht kon, wierp u zich in drugs en alcohol, zo verklaart u. Deze beweringen stroken echter geenszins met uw levensomstandigheden. Zo bleef u deel uitmaken van uw gezin. U maakte uw studies af en behaalde uw diploma. U werkte daarnaast deeltijds in een fruitwinkel. Het verdiende geld kon u zelf besteden. Uw familie, die u als een zwarte plek bestempelde, zich van u afkeerde en u uit de buurt wou, betaalde en regelde uw reis naar Europa. Bovendien wachtte uw familie om u weg te sturen tot u de positieve uitslag van uw eindexamens vernam. Vanuit België onderhoudt u nog contact met uw familie. Tevens voorzag uw familie u van documenten om uw asielaanvraag te ondersteunen (CGVS p.2,3,4,5,6-7,8). Deze levenssituatie en handelswijze strookt geenszins met uw voorstelling. Dat u enerzijds een zeer dramatische situatie schetst maar anderzijds uit alles blijkt dat u een zeer normaal (en een voor een Afghaanse vluchteling in Iran zelfs vrij comfortabel) leven leidde, klemt ernstig. Tenslotte kan er aan uw voorstelling dat u steeds drugs en alcohol nam om uw problemen te verdringen behalve de maand van eindexamens, zodat u alsnog succesvol afstudeerde, allerminst geloof worden gehecht. Dat de punten op uw diploma getuigen van de moeilijke tijd die u doormaakte, zoals u beweert, blijkt allerminst (CGVS p.8). Integendeel, uw diploma van de laatste drie jaar vertoont cijfers waarop menig student jaloers zou zijn.

Daarnaast meldt het rapport van BCHV dat homoseksuele contacten in Iran verboden zijn bij wet, waardoor u met de voortdurende angst leefde dat de politie de feiten zou weten komen. Elders wordt melding gemaakt van het taboe dat homoseksualiteit en misbruik vormen binnen de Afghaanse en Iraanse gemeenschap. Met deze kennis in het achterhoofd valt het niet te begrijpen waarom T. en G. N. tengevolge uw weigering om gemeenschap met hen te hebben de stap zouden zetten om geruchten te verspreiden dat u seks met hen had en dat u aids hebt. Waarom T. en G. N. geruchten verspreiden waarmee ze zelf ernstige gevolgen riskeren, kan u niet verklaren (CGVS p.5,7-8).

Hoe T. en G. N. na de verspreiding van de geruchten door derden bekeken werden, is u vreemd genoeg niet bekend (CGVS p.6). Deze merkwaardigheden ondergraven de aannemelijkheid van uw relaas. Bovenstaande opmerkingen ondergraven het geloof dat er aan de door u opgeworpen nieuwe elementen kan gehecht worden.

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u uw vrees bij terugkeer naar Afghanistan niet aannemelijk heeft weten voor te stellen. De vluchtelingenstatus moet u derhalve geweigerd worden. Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de Samangan te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 in rekening genomen. UNHCR oordeelt dat in het licht van de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan en de toename van het aantal burgerslachtoffers, de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit deze regio's mogelijk nood aan internationale bescherming.

Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, dienen de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te zijn ontvlucht omwille van het veralgemeend geweld, elk nauwgezet onderzocht te worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de vroegere verblijfplaats. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig uit Samangan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR heeft na december 2010 geen update meer vrijgegeven van deze "Eligibility Guidelines" en deze richtlijnen zijn dus nog steeds geldig.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I: Beschrijving van het conflict" dd. 22 maart

2013) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet voor het ganse jaar 2012. De veiligheidssituatie is nog steeds verschillend naargelang de regio. De Secretaris-generaal van de Verenigde Naties, het UNHCR en de Afghanistan NGO Safety Office situeren de kern van het conflict in het zuiden, zuidoosten en oosten van het land.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse" dd. 21 maart 2013) blijkt dat Samangan een zeer rustige provincie is en als de veiligste provincie van de noordelijke regio kan worden beschouwd. Geenszins kan besloten worden dat er een situatie heerst van veralgemeend willekeurig geweld. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Samangan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Samangan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De verblijfsvergunning van u en uw moeder, de taskara van uw vader, de diploma's van u, uw broer en uw zussen en uw schoolrapport kunnen als bewijs aangevoerd worden voor de identiteit en levensomstandigheden van u en uw familieleden, maar laten zich niet uit over uw asielmotieven. De begrafenistoestemming en het vonnis kunnen slechts het overlijden van uw broer en de veroordeling van G. N. op zich staven. De vier foto's tonen u in klasverband en uw familieleden bij de overhandiging van documenten aan uw vertrouwenspersoon en kunnen als dusdanig uw aanspraak op de vluchtelingenstatus niet ondersteunen. Het medisch attest verklaart dat u psychologisch begeleid wordt. Rekening houdend met bovenstaande elementen vermag het evenwel niet uw asielmotieven te ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

De Raad kan de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet).

In het administratief dossier dat door de commissaris-generaal, samen met de nota van 24 juni 2013, aan de Raad werd bezorgd, is geen gehoorverslag voorhanden van het gehoor dat op 27 februari 2012 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen zou hebben plaatsgevonden, zoals blijkt uit de bestreden beslissing. Nu het asielrelaas van verzoekende partij door de commissaris-generaal niet aannemelijk werd verklaard door onder andere de vaststelling dat verzoeker bepaalde identiteitsgegevens wijzigt ten opzichte van zijn vorige asielaanvraag en een geheel andere vervolgingsproblematiek dan in de vorige aanvraag te kennen geeft, alsook dat hij bepaalde met informatie uit het administratief dossier tegenstrijdige verklaringen aflegde en zijn relaas bepaalde

vaagheden en onwetendheden op verschillende punten vertoont, acht de Raad het noodzakelijk om over dit gehoorverslag te beschikken om de juistheid van voornoemde vaststellingen na te gaan. De Raad kan in verband met deze motieven uit de bestreden beslissing zelf geen onderzoek instellen. Daarnaast dient te worden vastgesteld dat de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing de veiligheidssituatie analyseert aan de hand van twee SRB's ("Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel 1: beschrijving van het conflict", 22 maart 2013 en "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel 2: regionale analyse", 21 maart 2013), terwijl deze documenten niet aan het administratief dossier werden toegevoegd. De enige SRB die werd toegevoegd aan het administratief dossier is de SRB: "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel 1: beschrijving van het conflict", 23 augustus 2010 – update 21 oktober 2011. Rekening houdend met het volatiel karakter van het intern gewapende conflict in Afghanistan, zoals ook gesteld in de bestreden beslissing, dient de Raad te beschikken over recente informatie in verband met de veiligheidssituatie in Afghanistan. Informatie die teruggaat tot oktober 2011 kan *in casu* niet beschouwd worden als voldoende actuele informatie in bovenvermelde zin. De Raad is derhalve niet in de mogelijkheid de veiligheidssituatie in het kader van artikel 48/4 §2 c) van de vreemdelingenwet te evalueren en de grieven van verzoeker te onderzoeken.

Verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet oordeelt de Raad derhalve dat het hem onmogelijk is bij gebreke aan deze essentiële gegevens te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 april 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in
vreemdelingenzaken

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

G. de MOFFARTS